

KVINNUR

SKULU TORA

– FØROYSKU **KVINNURNAR** SKULU TORA **BETUR** AT SIGA TAÐ, TÆR **HUGSA** OG **GERA** TAÐ, TÆR **VILJA**. ALT OV **OFTA** TORA **KONUFÓLK** OV ILLA AT SKILJA SEG ÚR **MONGDINI** OG ERU NÆRUM **ÓSJÓNLIGAR**. KVINNAN, Í EIGUR **ORÐINI**, ER **SIRI SØRENSEN**, IÐ ER **BLAÐSTJÓRI** Á LÍVSTÍLSBLAÐUM **KVINNA**

SAMRØÐA

Rannvá G. Fossaberg
rannva@sosialurin.fo

– Javnan hoyri eg kvinnur siga, at tær ganga bara í svørtum og gráum klæðum, tí so leggja færri fólk merki til tær. Í mínari verð er tað heilt ótrúliga ergiligt, at summar kvinnur í Føroyum hava tað soleiðis, sigur 33 ára gamla Siri Sørensen, sum eftir nýggjár tók við sum blaðstjóri á Kvinnu.

Sjálv gongur hon í júst teimum klæðunum, hon hevur hug til. Bukurnar eru sterkt pink, oyrnalokkarnir hava eina mynd av Marilyn Monroe á, ein stórir gulur ringur er á peikifingi og hosurnar, ið siggjast í teimum høgu stilletunum, eru skjórutar í fleiri litum.

– Eg havi ongantíð skilt tað, tá onkur kvinna hevur sagt við meg »hevði eg bara torað líka væl sum tú«. Hjá mær hevur tað ongantíð snúð seg um at tora, men um hvat eg sjálv haldi er pent, og hvat eg havi hug til, sigur Siri Sørensen og leggur afturat:

– Mær dámar væl at royna okkurt, sum er nýtt og øðrvísi og at eksperimentera eitt nú við klæðum. Men eg eri væl vitandi um, at tað kanska ikki altíð er alt, ið riggar, men so havi eg um ikki annað roynt tað. Eitt enskt orðatak sigur tað rættiliga væl: »In order to be creative you have to loose the fear of being wrong«.

Er feministur

Fyri nýggja blaðstjóran á Føroya einasta kvinnublaði er tað umráðandi, at kvinnur tora at vera kvinnur.

– Eg eri avgjørt feministur. Tíverri verður orðið ofta í dag nýtt negativt og brúkt til at eyðmýkja onkran við. Mín lýsing av einum feministi er ein kvinna, ið er tilvitað um sín leiklut í samfelagnum og um javnstøðu. Ynskir tú javnstøðu, ert tú feminist, greiðir Siri Sørensen frá.

Júst javnstøða er nakað, sum Siri

Sørensen heldur er av alstórum týðningi.

– Nógvar kvinnur tora als ikki bara at koma inn á evnið javnastøða, av tí at tað eisini verður sett í samband við okkurt negativt. Men veruleikin er tann, at tað framvegis er nógv at tosa um, hvat javnstøðu viðvíkur, sigur Siri Sørensen, sum heldur, at hóast nógv er broytt til tað betra á fleiri økjum, er framvegis langt á mál, tá tað snýr seg um javnstøðu millum bæði kynini.

– Ofta hoyra vit konufólk, um vit ikki eru blivnar nøgdar nú, men tað er ein sannroynd, at tað er skeivleiki í krøvunum, sum verða sett til kynini. Kvinnur fáa ikki líka nógv í løn sum mannfólk, og móguleikarnir at spara upp til pensión í barnburðarfarloyvi eru ikki teir somu, fyri bara at nevna nakrar av hesum skeivleikum, ið eru í dag, sigur Siri Sørensen.

Fyri nútímans, føroyska feministin, sum Siri Sørensen er, er tað umráðandi, at líka mikið hvør tú ert, og hvussu tú sært út, eigur tú at fáa virðing frá tínum medmenniskjum. Av somu orsök heldur Siri Sørensen, at kvinnur eisini í stjórasessum eiga at tora at útstrála femininitet.

– Tú skalt ikki bara fáa virðing, tí tú kemur á ein fund í buksum og klædningsjakka. Sjálvandi letur tú teg í, alt eftir hvat høvið er, men kvinnur skulu eisini fáa virðing, tá tær eru feminint klæddar.

Kvinna á odda

Umframt at tora betur at lata seg í tey klæðini, tú hevur hug til, siga tína hugsan og gera tað, tú droymir um, heldur

blaðstjórin á Kvinnu, at føroyskar kvinnur skulu verða meira opnar um sínar skeivleikar. Og her spælir blaðið Kvinna ein stóran leiklut.

– Blaðið skal í størri mun dyrka tað óperfekta. Tað, sum er annarleiðis, og kanska ikki so vanligt at siggja, men sum flestar kvinnur onkursvegna kenna til, sigur Siri Sørensen og leggur afturat, at eitt nú myndirnar, ið eru at siggja í blaðnum, eisini skulu kunna vísa tað óperfekta.

– Tær kvinnurnar, sum tú sært í blaðnum, skulu siggja vanligar út, soleiðis at tær kunnu vísa eina veruliga mynd av tí føroysku kvinnuni. Tí verða til dømis tenninar ikki photoshopaðar kritahvítar ella rúkkur, sum eg kalli vísdómslinjur, vískaðar burtur av myndunum í blaðnum, fortelur Siri Sørensen.

Hetta merkir tó ikki, at kvinnurnar í blaðnum á ongan hátt verða riggaðar til, aðrenn myndatøka fer fram.

– Sjálvandi skulu tær siggja gott út, og tá hugsi eg um at hárið er væl greitt, eitt sindur av sminku er at siggja og so framvegis. Tað, eg meini við, er, at vit skulu vísa allar kvinnur, líka frá eini 20 ára gamlari gentu til eina eldri kvinnu, sum nærkast 70, sigur Siri Sørensen, ið er greið yvir, at hóast blaðið er við til at ávirka kvinnur, so er tað ikki nakað, sum hendir upp á eina nátt.

– Alt er ein tilgongd, men eg haldi, at Kvinna kann ganga á odda og taka ávís evni upp í blaðnum, brúka øðrvísi myndir og so framvegis, og á tann hátt verða við til, at kvinnan í dag torir at vera tann, hon veruliga er. Eisini hóast hon skilir seg úr mongdini.

Skulu kenna seg aftur

Fyri at lesarin hjá Kvinnu skal kenna seg aftur, tá blaðið verður lisið, skal blaðið eitt nú innihalda persónligar kvinnusøgur. Sambært Siri Sørensen eru tað júst hesar síðurnar í blaðnum, sum eisini kunnu hava stóra ávirkan á lesaran.

– Allar hava vit okkurt at dragast við í gerandisdegnum, og ofta heldur tú, at tú ert tann einasta, ið kennir til onkran ávísan trupulleika. Við at brúka tær persónligu søgurnar sær lesarin, at hon ikki er tann einasta, ið stríðist við trupulleikar av ymsum slag. Eg haldi, at hesar søgurnar kunnu verða við til, at geva lesaranum eina kenslu av felagsskapi, sigur Siri Sørensen og vísir á onnur øki, sum blaðið eisini eigur og skal fevna um eftir hennara tykki.

– Vit skulu nema við tey samfelagsligu viðurskiftini, ið onkursvegna hava beinleiðis ávirkan á lívið. Tað kann til dømis vera onkur broyting í eini lóg-gávu, sum kemur at broyta gerandisdagin hjá nøkrum ella fleiri av okkara lesarum, greiðir Siri Sørensen frá.

Øll tey átta árin, sum blaðið hevur á baki, hava tær ymsu prei-síðurnar verið fastur táttur. Soleiðis fer eisini at vera í komandi útgávum, tí sambært nýggja blaðstjóranum er eitt av endamálinum við blaðnum at geva íblástur.

– Lesarin skal siggja og gerast varug við ting, sum geva íblástur, vekja áhuga ella fáa hana at undrast, sigur Siri Sørensen og kemur aftur inn á tað óperfekta og skeivleikar:

– Alt skal ikki vera fullkomið, pent og vanligt. Innihaldið í blaðnum skal eisini kunna prika lesaran, elva til kjak og vísa ymiskt, ið vit ikki eru so vanar við, greiðir Siri Sørensen frá.

– Um føroysku kvinnurnar skulu tora betri í ymsum samanhangum, so skal blaðið Kvinna sjálvandi stuðla og vera fremst, tá tað snýr seg um at vísa fram tað óperfekta og teir skeivleikarnar, ið vit allar hava.